

Antiemperyalist Mücadelenin Parçası; Hindistan'daki Halk Savaşı

Yoldaşlar,
Dostlar,

Bündnis Gegen Imperialistische Aggression adına konferansın tüm katılımcılarını selamlıyoruz. Konferansımızın hazırlıklarına katkıda bulunan yoldaşlar, hoşgeldiniz. Lojistik kısıtlamalar ve farklı sorunlar sebebiyle bugün aramızda olamayan, buna rağmen bugün bu önemli görevi üstlenebilmemiz için emek sarfeden tüm yoldaşlarımızı da selamlıyoruz.

Bu konferans bir eylemdir ve proleter enternasyonalizmin canlı bir ifadesidir, militan antiemperyalizmin ifadesidir. Yoldaşlar, bu yaptığımız bir „dayanışma toplantısı“ değildir, iki yüzlü insanseverlerin bilincini pohpohlamak amacıyla resmi bir gelenek değildir! Bizler savaşın sınıf savaşının bir parçası olduğumuz için buradayız! Bizler buradayız; çünkü antiemperyalist ve devrimci mücadelemizi ileriye tasımayı hedefliyoruz! Bizler buradayız; çünkü Hindistan halkına, CPI(Maoist)'in çatısı altında gelişen halk savaşına yönelik siyasi ve ahlaki desteğimizi birleştirmekteyiz! Bizler buradayız; çünkü ortak bir düşmana karşı mücadele vermekteyiz, bizler de emperyalizmi ve her türlü sömürüyü ve baskıyı bitirmek istiyoruz! Yoldaşlar, bizim için bu buluşma bir savaş ilanıdır, mücadelemizin yeni bir adımıdır! Bu; antiemperyalist mücadele büyük bir adımla ifade edilmelidir.

Bizler; antiemperyalist mücadeleyi be nimsiyenörgüt, grup ve bireylerden oluşan, fakat birçok konuda farklı ideolojik ve siyasi çıkış noktaları olan bir birleşim olarak, dünya çapındaki antiemperyalist mücadele kapsamında Hindistan'daki Halk Savaşının rolünün değerlendirilmesi çerçevesinde bu konferansı önemli bir görev olarak üstlendik. Şimdi Hindistan'daki bu mücadeleyi neden bu kadar önemli kıldığımızı sizlere açıklamak istiyoruz.

Ana Çelişki

Bu yılın Nisan ayında şunu yazmıştık:

„Dünyayı sarmış olan emperyalist sistem dünya halklarına karşı açık bir savaş sürdürmektedir. Irak Libya ve Afganistan'a karşı yürütülen savaşlar 21. yüzyılı biçimlendiren savaşlardı ve şimdi yenilerine hazırlanmaktadır:

Suriye, İran vs. Ama emperyalistlerin kendi istekleriyle buna son vermeyecekleri kesin. Aynı zamanda krizin sonuçlarını halkların sırtına yığmaya çalışmaktalar, özellikle ezilen ulusların. Emperyalist ülkelerde de işçi sınıfı sürekli ezilmektedir ve en temel hakları ellerinden alınmaktadır. Faşizm'in üstü örtülü değil, tam aksine açıktan bir tehlike olduğu kesindir. Emperyalistler aynı zamanda sistematik bir şekilde doğayı da yok etmekte. Bütün bunlar genel olarak bilinen gerçekliklerdir. Emperyalizmin gerici çizgisi insanların ilerici özünü ve daha da fazla insanlığın yaşam mücadelesiyle bağdaşmayan bir çizgidir. Emperyalistlerin 90'lardan bu yana

“Tarih'in sonu“ olarak adlandırdıkları işçi sınıfının ve dünya halklarının sonudur. Ama sömürü her daim direnişi doğurur. Peru'dan Filipinler'e, Britanya Adalar'ından Çin'e, Kolumbiya'dan Kürdistan'a, Nijerya'dan Yunanistan'a. Bütün dünya halklarının ortak isteği bağımsızlık, ulusların kurtuluşu ve en önemlisi devrimdir. Bu emperyalizmi tarihin çöplüğüne atacak olan temel akındır. Yalnız bu noktadaki en büyük sorun emperyalizme karşı savaşların sadece bir

direnış olarak kalmaması ve yaşam mücadelesinin ötesinde bir perspektif oluşturamamasıdır. Bu antiemperyalist savaşı daha da büyütüp, geliştirip bir devrimci mücadeleye dönüştürebilmek için bilinçli ve örgütlü mücadeleyi oluşturup koşulsuz şartsız halkın iktidarını kurana dek savaşan bir güç oluşturulmalıdır. Bundan ötürü Hindistan'a bir göz atmak gerekir.“

[Hindistan'daki Halk Savaşı ile Dayanşıma bildirisinden, Nisan 2012]

Bizler, yazdiklarımızın dogruluguna inanıyoruz. Bu açıklama bugünkü dünyanın nasıl bir dünya olduğunun, dünya kapsamındaki ana çelişkinin emperyalizm ve ezilen ulusların arasındaki celişkinin oldugunu göstermektedir. Bu çelişki değerini kaybetmekten çok uzakta, aksine her gecen gün derinleşmektedir. Son yellardaki gelişmelerin hepsi bunu göstergesidir. Açıklamamez ayne zamanda iki çelişkinin daha, ilkel olduğunu anlatmaktadır: proleterya ve burjuvazinin arasındaki ve emperyalizmin kendi iç çelişkisi.

Bizim için bu sıralama çelişkilerin önemi şeklinindedir. Ezilen ulusların arasındaki çelişki bir tarafta, emperyalist süper güç ve güçler diğer tarafta. Bu durum tarihi olarak toplumsal gelişmelerle ilgilidir. Dünyadaki kitlelerin büyük çoğunluğu ezilen uluslardan oluşmaktadır ve bunların emperyalist ülkelerdeki nüfustan çok daha hızlı bir bicimde büyüdükleri ortadadır. Tarihin bizlere gösterdiği eğilim budur: Kitlelerin tarihsel rolü. Bununla birlikte ezilen uluslarda yürütölen mücadeleyle emperyalizmin gitikçe cürüdüğu ortadadır.

Bu yüzden bizler ana çelişkiyle ilgili söylediklerimizin çok önemli oldugunu düşünöyoruz. Bizler gibi düşünmeyenler var. Onlar emperyalist ülkelerdeki devrime inanmayanlardır. Bu yalniştir. Bizler devrimlerin tarihsel bir gereksinim olduğunu ve ana çelişkinin gelişiminin bunların kosullarını elverişli kıldığını düşünöyoruz. Bu devrimler gerçektelecek çünkü kaçınılmazdır. Sonuçta devrimim tüm dünyada başarılı olabilmesi için iki büyük güç, iki büyük devrim biraraya gelmek zorundadır: demokratik devrim ve sosyalist devrim. Bunun dişında emperyalizm ve gericilik yeryüzünden yok edilemez.

Emperyalizmi yok etmek için ulusal ve enternasyonal proleter hareket mücadelelerini birleştirmek ve devrimi geliştirmek dünya devrimi için stratejik bir gereksinimdir. Komünistlerin sloganı “Dünyanın bütün işçileri, birleşin!” olsa da, bu iki mücadelenin ortak sloganı olarak “Dünyanın işçileri ve ezilen halkları, birleşin!” olması gerekir. Dünya devrimi için ulusal hareketlerin büyük önemini göremeyenler en iyi ihtimalde küçükburjuva radikalizminin ötesine gitmeyen bir hareket olurlar.

Emperyalist sisteme karşı ezilen ulusların önemi göz önünde bulundurulursa orada bulunan mücadeleler hakkında sabit bir bilginin geliştirilmesi zorunludur. Her parti, örgüt veya hareketin sınıf karakterini tanımlamadan, nasıl hareket ettiklerini / pratiklerinin nasıl işlediğini, neleri amaçladıklarını bilmeden doğrudan antiemperyalist hareketin ilerlemesine katkıda bulunacak sabit bir tutumun geliştirilmesi imkansızdır. Kilit noktası takip ettikleri dünya görüsüdür, ideolojik ve siyasi çizgidir. Emperyalist öfkeye karşı her direniş meşrudur ama ezilenlerin talepleri dogrultusunda hareket eden bir dünya görüsü tarafından yürütölmüyorsa tüm çabalar ve büyük kayıplar bosadır. Tarih bizlere birçok örnek sunmaktadır, örneğin Sovyet emperyalizminin Afganistan saldırısı. Islamistler direnişi kendi ellerine aldıktan sonra ABD kuklaları haline dönüştöler ve sonra kendi beylerine karşı savaşmak zorunda kaldılar.

Antiemperyalist parti, örgüt ve hareketlerin ideolojik ve siyasi çizgisinden pratikte uyguladıkları örgütlenme ve mücadele bicimleri oluşmaktadır. Tutarli antiemperyalistler olarak sistemin sadece belirli ifadelerine karşı degil, biz emperyalizmi bir bütün olarak yok etmek istiyoruz. Ve buna ulaşmak için bizler, sömürünün sonu getirilmesi gerektiğinin tamamıyla bilincindeyiz.

Bunun için her ülkenin kendi koşullarına göre devrimci savaşı yürütecek bir Komünist Parti'sine ihtiyacı vardır.

Hindistan'daki durum: Neredeyse dünya nüfusunun 1/5'ini oluşturan, 1.2 milyardan fazla insanın yaşadığı bu ülkede bürokratik kapitalizmin geliştiği yarı sömürge ve yarı feodal bir ülkede haklı ideolojik ve siyasi bir çizgi, Komünist Parti'si ve halk savaşı mevcuttur. Dünya devriminin fırtına merkezleri Asya, Afrika ve Latin Anmerika'nın ezilen ülkeleri bağlamında büyük bir önem taşıyan bir ülke. Yani, Hindistan'daki bahsettiğimiz koşullar ve orada yürütülen Halk Savaşı antiemperyalist mücadele için büyük bir önem taşımaktadır sorusunu kendimize sormamız gerekir.

İki karşı cephe yani ezen ve ezilenlerin ordusunun karşı karşıya geldiği bir durumda, emperyalizme karşı yürütülen mücadele ve onun kaçınılmaz yenilgisi hiç bir zaman kansız olmayacaktır.

Lenin oportünistlerin İrlanda halkın meşru mücadelesine saldırısını şöyle reddetti:

„Toplumsal devrimin, sömürgelerde ve Avrupa’da ayaklanmalar olmadan, bütün önyargılarıyla küçük burjuvazinin bir kesiminin devrimci patlaması olmadan, siyasal bakımdan bilinçsiz olan proleter ve yarı-proleter yığınların, toprak beyliği, kilise, krallık boyunduruğuna karşı, ulusal vb. boyunduruğa karşı hareketi olmadan düşünülebileceğini sanmak, toplumsal devrimi reddetmektir. Bu bir ordunun belirlenmiş bir noktada mevziye girerek “biz sosyalizmden yanayız” ve bir başka ordunun da bir başka noktada saf tutarak “biz emperyalizmden yanayız” diyeceğini ve o zaman toplumsal devrim olacağını sanmak olur.

Sade bir sosyal devrimi bekleyenler, hiçbir zaman devrim göremeyecekler

[Lenin, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkına Dair Bir Tartışmanın Sonuçları, 1916]

Bizler bundan, dünya çapındaki antiemperyalist mücadele sürecimizin „sade” veya „temiz” olmayacağını çıkarıyoruz. Bazı şahıslar bunu Komünist Partiler'in liderlik rollerini üstlenme gereksinimini reddetmek için argüman olarak kullanır. Bizler ama değil! Bu (Komünist Parti'nin liderliği), tam da çeşitli çelişkileri idare etmek konusundaki karmasadan dolayı daha da gereklidir. CPI(Maoist) Hindistan'daki çelişkileri – kast sistemi, kültürel, ulusal vs. - yaratıcı ve yenilikçi bir biçimde idare etmesiyle ve ülkenin ezilenleri tarafından yürütülen farklı mücadeleleri bir çatı altında birleştirmeyi çabalamasıyla en büyük ilgimizi hak etmektedir. Bu bir gerçekliktir çünkü dünya düzeyindeki perspektif buna işaret etmektedir. Kurtuluş ve direniş savaşları devrimci savaşlarla birleşerek emperyalizmi ezip geçmelidir.

Oportünizme Karşı Bir Sınır Çizgisi

Son yıllarda emperyalizm „barış anlaşmaları“ (tüm „müzakere“ ve „ateşkes“) safsatalarıyla birçok antiemperyalist mücadeleyi barışçıl ve uzlaşmacı bir çizgiye çekti. Son yirmi yıldaki tüm bu „barış anlaşmaları“ sonucunda - Güney Afrika'dan Nepal'e kadar – direnişçiler bir mercimek corbasi için boyun eğdiler. Tarihsel tercübeler bize böylesi uzlaşmaların barış değil tam tersine baskının ve sömürünün değişik bir biçiminin olduğunu kanıtlamıştır.

Bu bağlamda antiemperyalist mücadelenin bayrağını taşıyan partiler, örgüt ve hareketleri öne çıkarmak önemlidir. Bu, oportünizme karşı mücadeleye hizmet eder. Bununla birlikte altı

çizilmesi gereken – ve bizler bunu haklı olarak yapıyoruz; sadece argümanımızın gerçekliğinden değil, daha doğrusu savaşın gerçekliğini gördüğümüz için - her parti, örgüt ve hareket için en büyük tehlike kendi içindeki mücadelenin nasıl geliştiğidir. „Kale icten fethedilir“ deyiminin derin gerçeği kendini birçok kez ispatlamıştır.

Bu yüzden Hindistan'daki halk savaşını desteklemek oportünizme, ulusal (ezilen ülkelerde) ve sınıfsal olarak teslim olmaya uzlaşmaya karşı bir sınır çizgisidir. Antiemperyalizm kahve içmekle „enternasyonal dayanışmada“ bulunmak, „oradaki zavallılara destek“ ya da „gizemli doğudan“ ilham almak amacıyla toplantılar düzenlemek değildir. HAYIR! Antiemperyalizm yüzyıllardır süren sömürü ve baskının sonunu getirmek için her seviyede ve tüm imkanlarla insanlığın görmüş olduğu kanlı sistemi yok etme mücadelesidir. Bu yüzden bizim kendimize karşı sorumluluğumuz birbirimizi her koşulda desteklemektir. Herhangi birinin peşinden koşmak veya küçük ruhsal ve titiz bir tutuma bürünmek değil, tam tersi tüm mücedele veren güçleri birleştirmektir. „Son mücadelelerin hepsi, Nepal vs. ihanetle sonuçlandı“ veya „Bu yüzden Hindistan için destek çalışmaları yürütme zahmetine de gerek yok“, diyen korkak kuşkucular yalnız bir çizgiyi takip etmektedirler. Girdikleri tutum sunu göstermektedir: „Oradaki onlar ve buradaki bizler“. Bunun proleter emperyalizmle hiçbir ilgisi yoktur. Aksine bu tutum „herseyin bilincinde olan“ küçükburjuvanın jenerik insan sevgisidir. Bu tutum kendi cürümlerinden başka bir perspektifi olmayan, sınıf savaşını coktan kaybetmiş olanlarıdır. Bu tutum kitlelere karşı güvensizliğin ifadesidir. Bunun tersine, bizler Marks ve Engels'in zamanında söylenenden yola çıkıyoruz; yeryüzünde iki güç vardır: silahlı güç ve örgütsüz kitle. Yapılması gereken bu kitleleri örgütlemektir. Böylece kitleler hareket eden bir gerçeğe dönüşür, mümkün olan gerçek olur. Kitlelerin arasına sızmadan herşey boş bir rüya olarak kalır ve esas olarak örgütsüz kitlelerden militan örgütlü kitlelere ulaşmaktır. Ezilenler ayaklanmanın örgütlenmesi için haykırırlar. Bir parti, örgüt ya da hareketin kitlelere ihanet etmesi durumunda, görevimiz tekrar yola çıkıp kitleleri örgütlemek ve o mücadeleyi sürdürmektir. Halkların tarihi hep böyleydi: mücadele etmek, kaybetmek, tekrar mücadele etmek.. zafere kadar!

Aynı zamanda - „barış anlaşmaları“ biçimindeki teslim olma zorunluluğunu yok etmenin altını çiziyorsak burada „antiemperyalist“ geçinip de, Hint halkının mücadelesini desteklemeye karşı çıkanları kınamalıyız. Sosyalfaşist CPI(Marksist)'in dostları ve diğer halk düşmanlarının sefil saldırılarından hiç söz etmeyelim. Bu kişiler emperyalist öfkeyi Afganistan'a karşı savunurken, Moskova'dan aldıkları talimatlarla yaşadığımız zamanlarda yaşadıklarının ve halkların mücadelesinin „jeopolitikle“ değiştirilebileceğinin rüyasını görmektedirler. Bu yüzden İran halklarının savaşlarını antiemperyalist olarak nitelendirmekten ya da Rusya gibi emperyalist devletlerin sözde „antiemperyalist,, tutumlarını selamlamaktan tereddüt etmemektedirler. Yaptıkları şudur: meşru ulusal bağımsızlık mücadelesini emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda mücadele etmekle karıştırmaktır. Ezilen ülkelerin çoğu yarı sömürge olduğundan, bu ülkelerin hükümetlerinin ulusal talepleri temsil etmediklerinden (bu hükümetler ulusal burjuvaziyi temsil etmiyorlar, emperyalizmin ajanlarıdır.) yola çıkmamaktadırlar. Ezilen ülkelerin yarı sömürge (ya da bazı durumlarda tam sömürge) karakterini reddedenler sonuçta başka emperyalistlerin peşindedirler. Bu sözde „antiemperyalist tutumlar“ emperyalizmi savunmaktan ona hizmet etmekten başka birşey değildir. Bu yüzden Hindistan'daki halk savaşını desteklememeleri de şaşırtıcı değildir. Filistin için emperyalist öfkeye karşı Bozkurtlar'la yanyana eylemlerde bulunanların ama „tehlikeli“ Maoizm'e bulasmaktan korktukları için halk savaşına yönelik görüşünü açıklamayanların durumu da buna benzemektedir. Bu tür şahıslar sadece sefil değil, her türlü enternasyonal ruhtan uzak durmaktadırlar.

Dostlarımız şunu sorabilirler, „Neden „Oportünizme karşı mücadelede“ bu kadar ısrarcısınız?“ Biz cevap veriyoruz: „Yalnızca böyle antiemperyalist hareketin bugünkü sınırlarını asabiliriz. Yalnızca böyle ileriye gidebiliriz. Lenin'in örnek alarak bir açıklamasını okuyalım:

„Ne biz, ne de herhangi bir kimse, sosyal-şovenleri ve oportünistleri, proletaryanın ne kadarının izlediği ve izleyeceğini doğru bir biçimde hesaplayabiliriz. Bu, yalnızca savaşım ile ortaya çıkacak, yalnızca sosyalist devrimle kesin bir biçimde kararlaştırılacaktır. Ama şunu kesenkes biliyoruz ki, emperyalist savaşta "anayurdun savunucuları" yalnızca bir azınlığı temsil etmekte. Ve bu nedenle, sosyalist olarak kalmak istiyorsak, görevimiz daha derinlemesine ve, daha aşağılara doğru, gerçek yığınlara doğru gitmektir; oportünizme karşı savaşımın tüm anlamı ve tüm esası budur. Oportünistlerin ve sosyal-şovenlerin, aslında, yığınların çıkarlarına ihanet ettiklerinin ve bunları sattıklarının, işçilerin azınlığının geçici ayrıcalıklarının savunduklarının, bunların burjuva düşüncelerinin ve etkilerinin taşıyıcıları olduklarının, gerçekten de burjuvazinin müttefikleri ve ajanları olduklarının sergilenmesiyle, biz, yığınlara gerçek siyasal çıkarlarını değerlendirmeyi, emperyalist savaşların ve emperyalist ateşkeslerin bütün uzun ve acılı olayların arasında sosyalizm uğruna ve devrim uğruna savaşmayı öğretiriz.

Dünya işçi hareketi içerisinde tek marksist çizgi, yığınlara oportünizmden kopmalarının kaçınılmazlığını ve gerekliliğini açıklamak, oportünizme karşı amansız bir savaşım vererek devrim yolunda bunları eğitmek, ulusal liberal işçi politikasının o kesin iğrençliğini gizlemek değil, sergilemek için savaşım deneyimlerinden yararlanmaktır. “

[Lenin, „Emperyalizm ve Sosyalizmdeki Bölünme“, 1916]

Böylece bizim çabalarımız Hindistan'daki halk savaşını desteklemek için hizmet etmektedir, oportünizme karşı bir sınır çizmek ve antiemperyalist hareketi güçlendirmek içindir. Şimdi somut şnlemler alalım.

Hindistan'daki Halk Savaşının Antiemperyalist Hareketin Özparçası Olması Uğruna!

Hindistan'daki halk savaşını destekleme amacıyla faaliyet yürütürken, bize yakın duran güçler dahil, ülkedeki güçlü devrimci hareket hakkında büyük bir bilgisizliğin olduğunu farkettilik. Bazı durumlarda, hergün birlikte çalıştığımız yoldaşlar bizi yetersiz bilgileriyle şaşırttı. Bu durumda Almanya'daki işçi sınıfının ve genel olarak halk kitlelerinin konu hakkında herhangi bir bilgiye sahip olduklarını bekleyemeyeceğimiz ortadadır. Bu yüzden derhal ve acil görev olarak bilgilendirme çalışmalarıdır, halk savaşının propagandasıdır, güncel durumu ve perspektifleridir. Bunu yapacak, konu hakkında donanımlı bilgiye sahip insanlara ihtiyacımız var. Almancada güvenilir bilgilerin yetersizliğinden dolayı bu görevi üstlenebilecek yoldaşlar simdilik az. Bizim için esas olan aktivistlerin siyasi bilincidir. Eminiz ki, bugünkü konferans ve bunun hazırlık çalışmaları bu bilincin yoldaşlar ve dostlar arasında geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasına katkı sunmaktadır. Bu yüzden inanıyoruz ki, şimdi bilgilerin çevirisi konusundaki sorunu çözmek için bir adım atacak durumdayız. Bu bağlamda önemli girişimlerde bulunuldu. Bunların arasında Avusturya'daki yoldaşların önerileri de yer almaktadır. Buradan çeviri kapsamında yardımcı olabilecek tüm yoldaş ve dostlara bizimle

irtibata geçmeleri için çağırıda bulunuyoruz, ki çalışmalarını kollektif ve sistematik bir şekilde gerçekleştirebilsin.

Aynı anda çevirilen yazıların yayın ve dağıtımını için bir platform gereklidir. Bizim önerimiz bu konferansın propagandası için kullandığımız web sitesini Hindistan'daki halk savaşı için bir almanca bilgilendirme platformuna dönüştürmektir. Bunun için de, ilgililerin bizimle irtibata girmeleri için çağırıda bulunuyoruz.

Bu iki noktanın, ceviri ve web sitesi, üzerinde bir an evvel çalışılmasını bekliyoruz.

Almanya'nın farklı şehirlerinde grupların, bunlar bağımsız ya da var olan yapılara bağlı gruplar olabilir, oluşması ve bunların Hindistan'daki halk savaşını destekleme amacıyla çalışmalar yürütmeleri için çağırıda bulunuyoruz. Su an için merkezi bir yapı oluşturmanın elverişli olmadığını düşünüyoruz. Koordinasyon işlevi web sitesi yerine getirilebilir. Hindistan'daki halk savaşını destekleme çalışmasının antiemperyalist hareketlerin genelinden bağımsız bir biçimde gelişmesini değil, dünyadaki diğer devrimci ve antiemperyalist mücadelelerin desteğiyle birlikte antiemperyalist hareketin özünün bir parçası haline gelmesini diliyoruz.

2012 yılı Hamburg'daki resmi daireler tarafından „Hindistan Yılı“ olarak nitelendirildi. Tanılan liman doğumgünü Hindistan'a adandı ve Ekim ayının ortasında Hamburg'un belediye başkanı Olaf Scholz „ticari ilişkiler (yani servet avcılığı) geliştirmek için“ Hindistan'daydı. Egemenlerin ilgisi o kadar büyük ki, 2005 yılından bu yana Hamburg şehrinin Hindistan'da büyükelçiliği var. Bizim de Hindistan'a yönelik ilgimiz büyük ama bizler orada bürolar açmak istemiyoruz. Ticaret için değil, halk savaşının gerçekliği hakkında bilgi aktaracak temsilcilere ihtiyacımız var.

Son olarak bizler buradayken aynı anda Hindistan'daki yoldaşlarımızın ölüm pahasına emperyalizm ve uşaklarına karşı savaştıklarını hatırlatmak istiyoruz. En çok ezilenler, en çok sömürülenler insanlığın emperyalizmin sömürü ve baskısından kurtulması için büyük kayıplar vermekteler. Şehitler sayısız, onları temsilen bizler bugün tam bir yıl önce şehit düşen CPI(Maoist)'in değerli lideri Kishenji yoldaşımızı anıyoruz. Devrimci savaşların ve antiemperyalist mücadelelerin şehitlerini anıyoruz. Bizler onları kendi mücadelemizde yaşatacağız. Onlar bize güç vererek antiemperyalist mücadeleyi dünya seviyesine taşımaları mücadelemizin güçlenmesini sağlıyorlar.

Dünyanın Bütün İşçileri Ve Ezilen Halkları Birleşin!
Yaşasın Hindistan'daki Halk Savaşı!
Emperyalizme Ölüm!
Antiemperyalist Mücadelede İleri!

*Bündnis Gegen Imperialistische Aggression
Hamburg, Kasım 2012*